

afgive Betænkninger i Sager vedrørende den grønlandske Mission, samt at læse Korrektur paa de ved Missionsbestyrelsens Foranstaltning udgivne grønlandske Bøger, fremtidig kun skulde besættes for 6 Aar ad Gangen.

Paa Grundlag af de af Missionskollegiet saaledes udarbejdede Forslag nedlagde Kancelliet Forestilling om allerhøjeste Approbation paa de Bestemmelser, der indeholdes i den kgl. Resolution af 27. December 1844, hvilken Resolution, som ovenfor bemærket, endnu er Grundbestemmelsen om Ordningen af den grønlandske Missions Forhold. Den senere Udvikling er foregaaet gennem den administrative Praksis og, for saa vidt Bevillingsmyndighedernes Medvirken har været nødvendig, gennem Bevillinger paa de aarlige Finanslove. Overbestyrelsen af den grønlandske Mission har siden det kgl. Missionskollegiums Ophævelse ved kgl. Resolution af 17. Juni 1859 været henlagt umiddelbart under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Den senere Udvikling har i det hele fulgt de Linier, der vare afstukne ved den fornævnte kgl. Resolution af 27. December 1844. Missionariaternes Antal blev længe staaende ved 8. Det forøgedes med et ved Oprettelsen af den østgrønlandske Missionsstation Angmagssalik, hvortil den første Missionær ankom 1894, og den i Aaret 1900 stedfundne Overtagelse af den hidtil af den evangeliske Brødre-Unitet i Sydgrønland drevne Missionsvirksomhed medførte yderligere Oprettelsen af et Missionariat til, idet det sydligste Missionariat, Julianehaab, deltes i to selvstændige Missionariater, saa at Antallet nu i alt er 10. Denne Overtagelse medførte derhos, at den en Tid lang ikke anvendte Regel, at de grønlandske Alumner inden Udnævnelsen til Missionærer skulde gøre Tjeneste 1 à 2 Aar som ordinerede Medhjælpere og Seminarielærere, paa ny bragtes til Anvendelse, idet der oprettedes en saadan Stilling ved Godthaab Missionariat til Hjælp for den tillige som Seminarieforsøger fungerende Missionær ved Betjeningen af den grønlandske Menighed i Ny Herrnhut, der havde været underlagt Brødre-Uniteten. Endelig er man nu i Henhold til Bevilling paa Finansloven for Finansaaret 1904—05 i Færd med at oprette et Embede som Provst for Grønland, forbundet med Stillingen som Seminarieforsøger ved Godthaab, og efter at der som Følge heraf var blevet ansat en ældre Missionær til ved Godthaab, overførtes Stillingen som

ordineret Medhjælper og Seminarielærer til Jakobshavn. Missionærernes Lønningsforhold ere overensstemmende med Missionskollegiets Indstilling i sin Tid undergaaede forskellige Forbedringer, og den for Tiden gældende Ordning er indført ved Finansloven for Finansaaret 1883—84, ved hvilken der normeredes en ensartet, regelmæssig stigende Pengeløn for samtlige Missionærer.

Af de to i Henhold til den kgl. Resolution af 1844 oprettede Seminarier i Grønland har Seminariet ved Godthaab siden dets Oprettelse været i uafbrudt Virksomhed, og dets Elevantal er udvidet til 12. Jakobshavn Seminarium var efter den daværende Seminarieforsøgeres Forflyttelse til Godthaab i 1875 en Tid lang nedlagt; men da det viste sig umuligt at skaffe navnlig Nordgrønland tilstrækkelig Tilgang af uddannede Kateketer, genoprettedes det paa ny, dog kun med 6 Elever, i Henhold til Bevilling paa Finansloven for Finansaaret 1901—02, hvorefter det ved Finansloven for 1904—05 blev udvidet til at omfatte 8 Elever. Planen for Undervisningen paa disse Seminarier gaar stadig ikke videre end til at uddanne Kateketer, der kunne fungere som Lærere i Børneskolen og som ikke præsteviede Medhjælpere for Præsterne.

Et vigtigt Skridt fremad til Forbedring særlig af Skoleforholdene i Grønland skete ved Finansloven for 1903—04, idet der paa denne bevilgedes det fornødne Beløb til Gennemførelse af en Lønningsreform for de indfødte grønlandske Kateketer, der uanset de Forbedringer i Lønningerne, der vare indførte i Tiden efter 1844, efterhaanden havde vist sig mere og mere nødvendig. I Henhold hertil er der nu for Kateketerne over hele Grønland indført faste, regelmæssig stigende Pengelønninger, der tillige have medført en forholdsvist ikke ubetydelig Forbedring af Kateketernes Kaar, og det udtales fra alle Sider i Grønland, at der kan knyttes store Forventninger til denne Reforms gavnlige Virkninger for Skoleundervisningen.

Et Punkt, som imidlertid i Tidens Løb mere og mere har udsondret sig som et Hovedpunkt af aldeles afgørende Betydning for Grønlændernes aandelige Fremgang, er Spørgsmaalet om indfødte Grønlænderes Ansættelse som Præster, hvad man, som ovenfor berørt, i 1844 ikke turde indlade sig paa. Dette Spørgsmaal ses allerede at være rejst af Folketingets Finansudvalg i Aaret 1868, idet Udvalget da rettede en Forespørgsel derom til Mini-